

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce:

████████████████████
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem
sídlem Příkop 8, Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**
sídlem Loretské nám. 5, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2018, č.j. X

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

- 1 Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal přezkoumání rozhodnutí ministra zahraničních věcí (dále jen „žalovaný“, kterým je obecně označován též správní orgán 1. stupně, pokud rozlišení nemá význam pro samotný text odůvodnění) uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí ministerstva zahraničních věcí (dále též „správní orgán 1. stupně“ nebo „ministerstvo“) ze dne 12. 11. 2018, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla odmítnuta žádost žalobce o informace podaná dne 4. 10. 2018 dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Správní orgány dospěly v řízení k závěru, že je dán důvod pro odmítnutí žádosti s odkazem na výluky z poskytování informací uvedenou v ust. § 11 odst. 4 písm. a) a odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím.
- 2 Spolu se zrušením napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá též zrušení rozhodnutí prvostupňového.
- 3 Žalobce v podané žalobě uvedl, že požádal žalovaného o poskytnutí veškerých informací týkajících se provozu systému Visapoint, kterými žalovaný disponuje, přičemž požadoval zejména informace o tom, jakým způsobem byla nastavována kapacita systému Visapoint pro Velvyslanectví ČR v Hanoji, a to od jeho spuštění v roce 2009 do ukončení provozu v roce 2017. Dále požadoval informace týkající se rozsudků, které byly vydány ve věci systému Visapoint, veškeré interní záznamy a předpisy, zápisy z porad, e- mailovou komunikaci atd. Současně požádal i o veškeré informace vztahující se k zařazení tzv. CAPTCHA kódu v procesu registrace.
- 4 V první žalobní námitce žalobce namítl, že žalovaný nebyl oprávněn odmítnout poskytnutí informací s odůvodněním o možném ohrožení schopnosti Policie České republiky vyhledávat a odhalovat trestnou činnost s *ohledem na probíhající trestní řízení*. Dle ust. § 11 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je povinný subjekt oprávněn neposkytnout informace o probíhajícím trestním řízení, žalobce však nežádal o žádnou informaci o probíhajícím trestním řízení. Žalobce požádal o informace o systému, který žalovaný provozoval v letech 2009 až 2017 a prostřednictvím kterého se žadatelé o pobyt či vízum museli registrovat. Žalovaný tento systém provozoval oficiálně, proto má žalobce právo na informace, které se tohoto systému týkají. Prověřovaná trestná činnost související se systémem Visapoint se týkala údajného vnějšího omezování jeho funkčnosti, a tedy informace o tom, jakým způsobem byla nastavována kapacita systému, informace týkající se rozsudků a další informace nemohou žádným způsobem mařit vyšetřování trestné činnosti.
- 5 V druhé žalobní námitce žalobce upozornil, že žalovaný neuvedl, jakým způsobem by mělo být trestní řízení poskytnutím informace mařeno či jakým způsobem by mělo být ohroženo. Pokud žalovaný pouze odkazuje na předmětné ustanovení, přičemž neuvádí, jak by například informace o rozsudcích mohly ohrozit probíhající vyšetřování, pak trpí rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.
- 6 Ve třetí žalobní námitce žalobce namítl, že žalovaný má dle napadeného rozhodnutí poskytovat Policii České republiky k předmětnému řízení součinnost, není však zřejmé, v čem konkrétně má tato součinnost spočívat, rovněž není zřejmé, zda žalovaný v rámci této

součinnosti poskytuje Policii České republiky informace vyžadované žalobcem. Za účelem zjištění obsahu této součinnosti žalobce navrhl provést v řízení před soudem dokazování, a to listinným důkazem, kterým je Žádost o poskytnutí součinnosti dle ust. § 8 odst. 1 trestního řádu ze dne 29. 5. 2018 založená v trestním spisu, a dále svědeckými výpověďmi v žalobě jmenovaného zpracovatele předmětné žádosti a vyšetřovatele trestní věci.

- 7 Ve čtvrté žalobní námitce žalobce nesouhlasil s aplikací rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2009 č.j. 6 As 18/2009-69 na uvedený případ. Předmětné rozhodnutí dle žalobce na věc nedopadá, neboť v ní šlo o to, že povinný subjekt na základě žádosti o informace tyto zaslal orgánům činným v trestním řízení. Žadatelka (v trestní věci obviněná), pak mohla využít svého práva nahlédnout do spisu a měla tedy k požadovaným informacím přístup, byť zprostředkovaně. V nyní projednávané věci však žalobce ani tento zprostředkovaný přístup nemá, neboť žalovaný požadované informace orgánům činným v trestním řízení nepostoupil.
- 8 V páté žalobní námitce žalobce namítl, že požadované informace jsou významné pro obhajobu v jeho trestní věci, neboť na jejich základě může žalobce prokázat svou nevinu. Policejní orgán se však z hlediska fungování systému Visapoint trestní věci nezabývá, proto je pro žalobce nezbytné tyto informace získat.
- 9 Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil. Vzhledem k podobnosti rozkladových a žalobních námitek měl za to, že námitky dostatečně vypořádal v napadeném rozhodnutí.
- 10 K první žalobní námitce žalovaný uvedl, že odmítnutí poskytnout informace nebylo žalovaným odůvodněno probíhajícím trestním řízením, ale skuteností, že požadované informace mají s probíhajícím trestním řízením úzkou vazbu. Jak přitom vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, takové informace spadají pod výluky podle ust. § 11 odst. 4 písm. a), resp. odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím. Zdůraznil, že žalobce, jak ostatně sám v žádosti uvedl, informace požaduje pro svou obhajobu v souvislosti s trestním stíháním z důvodu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací a účasti na organizované zločinecké skupině, které bylo proti němu zahájeno usnesením vydaným Národní centrálou proti organizovanému zločinu SKPV dne 18. 9. 2018, pro trestné činy podle ust. § 230 odst. 1, odst. 3 písm. a), písm. b), odst. 4 písm. c), odst. 5 písm. b) a podle ust. § 361 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Ani žalobce tak nezpochybňuje souvislost vedeného trestního řízení s jím požadovanými informacemi o systému Visapoint, pouze argumentuje tím, že požadované informace nejsou bezprostředně předmětem trestního řízení. Uvedené ovšem nic nemění na tom, že se jedná o informace, které s předmětným trestním řízením přímo souvisí. Veškeré žalobcem požadované informace se přitom vztahují k provozování systému Visapoint, jakožto (nehmotnému) předmětu útoku, ve věci trestního stíhání vedeného proti žalobci z důvodu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací a účasti na organizované zločinecké skupině. Je tedy zřejmé, že se jedná o informace, které podle judikatury Nejvyššího správního soudu spadají do okruhu výluky podle § 11 odst. 1 písm. a) a odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb.
- 11 K druhé žalobní námitce žalovaný uvedl, že použití výjimky podle ust. § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím je vázáno na *obrožení* schopnosti orgánů činných v

trestním řízení stíhat trestné činy, tedy na *riziko*, že by k uvedenému stavu mohlo dojít. Z napadeného rozhodnutí přitom jasně vyplývá, že registrační systém, o němž žalovaný požaduje informace, je předmětem útoku vyšetřovaného v rámci probíhajícího trestního řízení. Pokud je registrační systém předmětem šetřeného útoku, je zřejmé, že existuje riziko, že poskytnutím informací o něm by mohlo dojít k ohrožení trestního řízení.

- 12 K třetí žalobní námitce žalovaný uvedl, že součinnost žalovaného s Policií ČR nebyla předmětem žádosti o poskytnutí informace, a není tedy ani předmětem předložené žaloby, proto žalovaný považuje návrh na dokazování za bezpředmětný.
- 13 Ke čtvrté žalobní námitce žalovaný podotkl, že předmětem sporu v zpochybňovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu je výklad výluky ust. § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, potažmo to, zda lze poskytnout informace, které se v určitém okamžiku staly předmětem prověřování orgánů činných v trestním řízení, resp. které určitým způsobem souvisí s vedeným trestním řízením. Podmínky v projednávané věci dle žalovaného nastaly. K námitce žalobce, že žalovaný požadované informace orgánům činným v trestním řízení nepostoupil, se žalovaný nevyjádřil s ohledem na to, že vyšetřování nebylo doposud pravomocným rozhodnutím ukončeno.
- 14 K páté žalobní námitce žalovaný vyslovil názor, že skutečnost, že žalobce požaduje informace z důvodu své obhajoby ve výše uvedeném trestním řízení, není pro posouzení předmětné žádosti o informace relevantní. Výluka dle ust. § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím se uplatní bez ohledu, zda se předmětné trestní řízení týká žalobce či nikoli. Tvzení žalobce, že se Policie ČR z hlediska fungování systému Visapoint trestní věci nezabývá, je zcela irrelevantní za situace, kdy je systém Visapoint nehmotným předmětem útoku v příslušném probíhajícím trestním řízení.
- 15 Na základě obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným Městský soud v Praze shrnuje, že žalobce dne 4. 10. 2018 požádal žalovaného o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Do žádosti nejprve uvedl, že žalobce je na základě usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 18. 9. 2018 vydaného Národní centrálou proti organizovanému zločinu SKPV stíhán pro trestné činy trestné činy podle ust. § 230 odst. 1, odst. 3 písm. a), písm. b), odst. 4 písm. c), odst. 5 písm. b) a podle ust. § 361 odst. 1 trestního zákoníku, podstata obvinění spočívá v tom, že spolu s dalšími členy organizované zločinecké skupiny měl dosud nezjištěným způsobem zajišťovat registraci v systému Visapoint pro občany Vitenamu, kdy zaregistrováním svých klientů tato organizovaná zločinecká skupina zavinila nefunkčnost systému Visapoint a dále zavinila, že se nemohli zaregistrovat v systému jiní občané Vietnamu, čímž jim měla být způsobena újma. Dále tímto svým jednáním měla organizovaná zločinecká skupina způsobit dosud nevyčíslenou škodu ministerstvu zahraničních věcí spočívající v nákladech vynaložených na soudní řízení, která kvůli provozování systému Visapoint občané Vietnamu proti ministerstvu zahraničních věcí vedli. Obvinění zločinecké skupiny, které měl být členem i žalobce, je postaveno na tom, že systém Visapoint byl zákonný a jeho nefunkčnost, tedy nemožnost registrace všech potenciálních žadatelů – občanů Vietnamu zavinila tato organizovaná zločinecká skupina.

- 16 Vzhledem k tomu žalobce požádal o informace potřebné pro svoji obhajobu, které specifikoval tak, že se jedná o veškeré informace, kterými žalovaný disponuje k provozování systému Visapoint, zejména informace o tom, jakým způsobem byla nastavována kapacita systému Visapoint pro Velvyslanectví ČR v Hanoji od jeho spuštění v roce 2009 do ukončení v roce 2017, dále veškeré informace týkající se rozsudků, které vydaly správní soudy ve věci systému Visapoint, včetně veškerých interních záznamů a předpisů, zápisů z porad (i mezíresortních), e-mailové komunikace atd. vedené ať již uvnitř žalovaného nebo s jinými orgány veřejné správy, které se těchto rozsudků týkají. Výslovně se žalobci jedná o veškeré informace, kterými žalovaný disponuje ke svému jednání a reakci na rozsudky rozšířeného senátu č.j. 7 Azs 227/2016-36 ze dne 30. 5. 2017 a č.j. 10 Azs 153/2016-52 ze dne 30. 5. 2017. Dále se žalobci například jedná o veškeré informace vztahující se k zařazení tzv. CAPTCHA kódu do procesu registrace v systému Visapoint. Vzhledem k tomu, že žalobci nemůže být známo, jakými všemi informacemi problému k systému Visapoint žalovaný disponuje, nemá jinou možnost, než požádat o poskytnutí všech informací bez konkrétní specifikace, neboť jakákoli informace může být významná pro jeho obhajobu.
- 17 Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán 1. stupně žádost odmítl s odůvodněním, že se na ně vztahují výluky z poskytování informací uvedené v ust. § 11 odst. 4 písm. a) a odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť se bezprostředně týkají provozování systému Visapoint, jakožto (nehmotného) předmětu útoku, k němuž se váže probíhající trestní řízení a v jeho rámci i šetření Policie ČR, jakožto orgánu činného v trestním řízení. Výluka se dle správního orgánu 1. stupně týká i informací o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, a to i spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumentů, materiálů a zpráv o postupu při prověřování oznámení, které vznikly činnostmi těchto orgánů dle výše uvedených ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím. Dále správní orgán 1. stupně v prvostupňovém rozhodnutí odkázal na relevantní judikaturu správních soudů, zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 18/2009-69 a č.j. 8 As 114/2013-36, a dovodil, že byt žalobcem požadované informace vznikly mimo oblast trestního řízení, v současnosti s probíhajícím trestním řízením proti žalobci souvisí a mají k němu úzký vztah. Dále uvedl, že současně by s ohledem na probíhající trestní řízení mohla být poskytnutím veškerých informací o systému Visapoint ohrožena schopnost Policie ČR vyhledávat a odhalovat trestnou činnost.
- 18 V napadeném rozhodnutí se žalovaný ztotožnil s argumentací správního orgánu 1. stupně. Rozvedl ji zejména tak, že upozornil, že zákon o svobodném přístupu k informacím nijak neomezuje uplatnění použité výluky na orgány činné v trestním řízení. Uvedl, že žalovaný nadto ve vztahu k předmětnému trestnímu řízení poskytuje Policii ČR součinnost, ke které je jako orgán státní správy povinen, právě v souvislosti s provozováním systému Visapoint. Poznamenal, že některé informace o probíhajícím trestním řízení ostatně poskytl žalovanému sám žalobce ve své žádosti o poskytnutí informací ze dne 4. 10. 2018.
- 19 Při jednání konaném před Městským soudem v Praze dne 24. 6. 2021 žalovaný setrval na svém stanovisku. Zástupce žalobce se k jednání nedostavil.

- 20 Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
- 21 Městský soud v Praze na tomto místě uvádí, že při jednání konaném dne 24. 6. 2021 neprovedl důkazy navržené žalobcem za účelem zjištění, zda žalovaný poskytuje Policii České republiky součinnost k dotčenému trestnímu řízení, a v čem konkrétně tato součinnost spočívá. Městský soud žalobcem navržené důkazy neprovedl z důvodu nadbytečnosti, neboť z nich pro účely posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí není třeba vycházet. Napadené rozhodnutí lze řádně posoudit i bez ověření otázky, zda a v jakém rozsahu žalovaný ke dni vydání napadeného rozhodnutí poskytoval žalobcem požadované informace orgánům činným v trestním řízení, jak bude uvedeno dále v odůvodnění tohoto rozsudku.
- 22 Při přezkumu napadeného rozhodnutí městský soud vyšel z následující právní úpravy.
- 23 Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím mají povinné subjekty, kterými jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce, povinnost poskytovat podle tohoto zákona informace vztahující se k jejich působnosti.
- 24 Podle ust. § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.
- 25 Podle ust. § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím povinné subjekty neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces.
- 26 Podle odst. 6 téhož ustanovení povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.
- 27 Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

- 28 Žalobce v první žalobní námitce namítá, že žalovaný nebyl oprávněn odůvodnit neposkytnutí informací probíhajícím trestním řízením, neboť žalobce o žádnou takovou informaci o probíhajícím trestním řízení nežádal. Nadto žalobce zpochybňuje i to, nakolik mají informace, které žalovaný odmítl poskytnout, souvislost s probíhajícím trestním řízením a způsobilost ohrozit či zmařit účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces (ust. § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím).
- 29 Městský soud souhlasí s žalobcem, že požadované informace vznikly a existovaly mimo oblast trestního řízení. Zákon o svobodném přístupu k informacím však nijak neomezuje uplatnění posuzované výluky na orgány činné v trestním řízení, a výlukou tak může uplatnit nejen orgán činný v trestním řízení, ale i jakýkoli jiný povinný subjekt, v tomto případě zřizovatel a provozovatel systému Visapoint.
- 30 V dané věci má soud za to, že žalovaný správně usoudil na souvislost požadovaných informací se skutečnostmi prověřovanými v trestním řízení. Má-li jít o informace o provozování systému Visapoint, zejména o způsobu nastavování kapacity tohoto systému a o procesu registrace v systému Visapoint, nebo o interních postupech a procesech žalovaného reagujících na rozsudky správních soudů, které se systému Visapoint týkaly, a je-li zároveň žalobce trestně stíhán mimo jiné proto, že měl spolu s dalšími členy organizované zločinecké skupiny zajišťovat právě nezákonnou registraci v systému Visapoint pro své klienty, tím zavinit nefunkčnost systému Visapoint a znemožnit registraci do systému jiným zájemcům, pak je zde jasná souvislost mezi trestním řízením a požadovanými informacemi, a nelze vyloučit, že poskytnutím informací by mohlo být zmařeno či ohroženo objasňování skutečností důležitých pro trestní řízení. Spojitost informací a trestního stíhání soud spatřuje právě v okolnostech fungování a funkčnosti systému Visapoint, přičemž z vlastní úřední činnosti je soudu známo, že právě této problematiky se týkají i správní rozsudky, v nichž byla faktická nefunkčnost systému kritizována a na něž byl žalovaný nucen v průběhu let reagovat při úpravě systému.
- 31 Žalobce v této souvislosti konkrétně namítá, že prověřovaná trestná činnost se týká údajného vnějšího omezování funkčnosti systému Visapoint, zatímco požadované informace se týkají nastavení a fungování systému samotného; proto poskytnutí informací nemůže žádným způsobem mařit vyšetřování trestné činnosti. S tímto názorem se však Městský soud v Praze neztotožňuje.
- 32 Městský soud v Praze připomíná, že v rámci trestního řízení dochází ke shromažďování širokého okruhu informací, které se vztahují ke skutku, přičemž je nelze dopředu z trestního řízení vyloučit. Postupem trestního řízení se mění i okruh informací, které se k němu přímo či nepřímo vztahují. Jejich vazba a intenzita vztahu ke skutku se prokáže až následně. Literatura (srov. Kužílek, O., Žantovský, M. Svoboda informací. Svobodný přístup k informacím v právním řádu České republiky. Praha: Linde, a.s., 2002, s. 68) uvádí, že „*ustanovení odstavce 4 však nelze vyložit tak, že se neposkytne informace jinak běžná a nechráněná, jen proto, že se v daný okamžik také stala předmětem uvedených procesů. Omezit lze jen ty informace, které vypovídají o těchto procesech anebo vznikají a vyskytují se jediné v nich.*“ V rámci vedeného trestního řízení však pro něj tyto informace mohou mít význam a do jisté míry o něm mohou i vypovídat. Z uvedeného vyplývá, že poskytnuty by měly být pouze takové informace, které nijak s trestním řízením nesouvisí a nijak jej nemohou

ovlivnit, potažmo takové informace, které nejsou obsahem trestního spisu (srovnej: rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2009 č.j. 6 As 18/2009-63).

- 33 O takové informace se však v projednávané věci nejedná, neboť požadované informace s probíhajícím trestním řízením souvisí a jsou s vysokou pravděpodobností způsobilé jej ovlivnit, což ostatně potvrzuje sám žalobce, který v žalobě argumentuje potřebou disponovat jimi pro obhajobu v trestním řízení. Městský soud v Praze je shodně s žalovaným přesvědčen, že informace, které žalobce požaduje po žalovaném poskytnout, mají úzkou vazbu na zjišťování orgánů činných v trestním řízení, zda se předmětný skutek, ohledně něhož vzniklo podezření, že by mohl být trestným činem, opravdu stal, v čem přesně spočívalo jednání pachatelů a následek jimi způsobený, kdo skutek spáchal a jaký trest má být za něj uložen. Trestní řízení bylo v době vydání napadeného rozhodnutí (jak soud usuzuje z data sdělení obvinění) ve zcela počátečním stádiu. V trestním řízení budou muset být zjišťovány okolnosti fungování systému Visapoint včetně toho, jak bylo překonáváno bezpečnostní opatření registračního systému a jak byl ovlivňován běžný provoz systému, jak dlouhou dobu vytčené jednání pachatelů trvalo atp. Pokud orgány činné v trestním řízení vytýkají žalobci obcházení systému Visapoint (útok na systém zvnějšku), a žalovaný by žalobci poskytl veškeré interní informace o fungování a provozování tohoto systému, včetně jeho zabezpečení, nelze vyloučit, že by účel trestního řízení ohrozil či zmařil.
- 34 Soud tedy shledává souvislost s předmětem konkrétního probíhajícího trestního řízení, a tím považuje naplněnou výlukou ust. § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, dle něž povinný subjekt neposkytne nejen informace o probíhajícím trestním řízení, ale ani informace, které se trestního řízení týkají.
- 35 Městský soud v Praze si je vědom, že v dané věci si vzájemně konkurují dvě práva, a to právo na přístup k informacím týkajících se probíhajícího trestního řízení, potažmo i práva na kontrolu veřejné moci, se zájmem státu na nerušeném průběhu trestního řízení, na objasnění trestné činnosti a na naplnění smyslu a účelu trestního řízení. V případě kolize těchto dvou práv je třeba aplikovat zásadu proporcionality.
- 36 Právo na informace je garantováno zejména v čl. 17 Listiny základních práv a svobod (dále též „Listina“), ale také v čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále též „Úmluva“). Tato práva nejsou bezbřehá a absolutní, ale naráží na určitá omezení a limity. Legitimní omezení práva na informace stanoví čl. 17 odst. 4 Listiny, podle něhož svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Obdobně čl. 10 odst. 2 Úmluvy stanoví, že výkon těchto svobod (svobody projevu a práva na informace), protože zahrnuje povinnosti i odpovědnost, může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci. K výše uvedeným omezením základního práva Ústavní soud v nález ze dne 18. 2. 1999, sp. zn. I. ÚS 526/98, konstatoval, že „tato omezení mají povahu výjimky ze

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

základního práva na svobodu projevu a práva na informace, a proto je třeba vykládat je podle obecných zásad restriktivně. (...) Z citovaných článků Listiny a Úmluvy vyplývá, že omezení uvedeného základního práva je vázáno na následující podmínky: musí je stanovit zákon, který sleduje legitimní cíl a musí jít o takové omezení, které je v demokratické společnosti nezbytné.“ (srovnej: rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010 č.j. 1 As 97/2009-11.

- 37 Podle Městského soudu v Praze jsou výše uvedené podmínky omezení práva na informace v posuzovaném případě splněny. Právo na informace je omezeno zákonným ustanovením (konkrétně ust. § 11 odst. 4 písm. a), odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím) a současně je omezení poskytnutí informace z důvodu probíhajícího trestního řízení v demokratické společnosti nezbytné, především z důvodů předcházení zločinnosti a ochrany práv a svobod druhých. Citované omezení práva na informace tak je legitimní a v souladu s cílem daného omezení.
- 38 V druhé žalobní námitce žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť chybí odůvodnění, jakým způsobem by mělo být trestní řízení poskytnutím informace mařeno či jakým způsobem by mělo být ohroženo.
- 39 K nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů Městský soud v Praze předem uvádí, že musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č.j. 7 Afs 212/2006-76). Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013 č.j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28).
- 40 Pokud jde o nepřezkoumatelnost ve vztahu k ust. § 11 odst. 4 písm. a), odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, správní orgán 1. stupně v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že „požadované informace se totiž bezprostředně týkají provozování systému Visapoint, jakožto (nehmotného) předmětu útoku, k němuž s váže probíhající trestní řízení a v jeho rámci i šetření Policie České republiky, jakožto orgánu činného v trestním řízení“. Dále správní orgán 1. stupně shrnul, v čem spočívá podstata obvinění žalobce, a z ní dovodil, že veškeré žalobcem požadované informace, tj. veškeré informace o systému Visapoint, s probíhajícím trestním řízením bezprostředně souvisí a mají k němu velmi úzký vztah. V podaném rozkladu žalobce nenamítl nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí s důvodu neobjasnění konkrétní spojitosti požadovaných informací a možnosti mařit či ohrozit trestní řízení. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí pouze odcitoval dané ustanovení a objasnil jeho význam, aniž by výslovně sdělil, v jakých konkrétních skutečnostech spatřuje souvislost mezi požadovanými informacemi a probíhajícím trestním řízením.

- 41 Jestliže žalobce poukazuje na fakt, že v napadeném rozhodnutí nebylo odůvodněno, jakým způsobem by mělo být trestní řízení poskytnutím informace mařeno či jakým způsobem by mělo být ohroženo, musí soud zdůraznit, že tato okolnost v daném případě nezakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že správní orgán 1. stupně učinil komplexní úvahu o souvislosti požadované informace s probíhajícím trestním řízením; možnost ohrožení či zmaření spatřoval v tom, že registrační systém Visapoint, k němuž žalobce požaduje informace, je předmětem útoku vyšetřovaného v rámci probíhajícího trestního řízení.
- 42 Z uvedeného je patrné, že správní orgán 1. stupně otázku rizika ohrožení trestního řízení v dostatečné míře uvažil. Jakkoli je jeho odůvodnění v tomto směru stručné, nelze ve vztahu k aplikaci důvodu dle ust. § ust. § 11 odst. 4 písm. a), odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím konstatovat, že by bylo nepřezkoumatelné. Je pravdou, žalovaný v napadeném rozhodnutí úvahu správního orgánu 1. stupně o možnosti ohrožení či zmaření trestního řízení explicitně nepřezkoumával, nepřipojil k ní vlastní úvahu. Je však třeba přihlédnout k tomu, že žalobce v podaném rozkladu proti nedostatečnému odůvodnění správního orgánu 1. stupně této otázky nijak nebrojil, neuvedl nic, co by svědčilo o jejím nedostačujícím posouzení v prvostupňovém rozhodnutí. Pokud účastník řízení v opravném prostředku neuvede žádné konkrétní námitky proti určité otázce, pak nelze nadřízenému správnímu orgánu vyčítat, že se danou problematikou nezabýval. V postupu žalovaného nelze v tomto směru spatřovat pochybení s dopady na přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
- 43 V této souvislosti soud podotýká, že správní řízení je ovládáno zásadou jednotnosti řízení. Tato zásada znamená, že řízení představuje jeden celek až do vydání rozhodnutí a pojímá se dohromady (ve svém komplexu). Jako jeden celek jsou vnímána též všechna rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2017, č.j. 5 Azs 270/2016-39). Posuzováno optikou zásady jednotnosti řízení je napadené rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím prvostupňovým odůvodněno zcela dostatečně.
- 44 K třetí žalobní námitce, v níž žalobce poukazuje na to, že žalovaný ve skutečnosti neposkytuje orgánům činným v trestním řízení součinnost spočívající v předání požadovaných informací za účelem jejich prověření v rámci trestního řízení, lze pouze zopakovat, že trestní řízení má svůj vývoj, v době vydání napadeného rozhodnutí bylo v počáteční fázi, a nebylo možné dopředu vyloučit, že požadované informace bude třeba orgánům činným v trestním řízení předat. V rámci probíhajícího řízení orgány činné v trestním řízení shromažďují široké množství informací, které se vztahují ke skutku, a jejich skutečný význam pro trestní řízení vychází najevo až postupně. Pokud požadované informace souvisí s trestním řízením a jsou způsobitelné ohrozit nebo zmařit jeho výsledek, pak není rozhodující, zda ke dni rozhodnutí o žádosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím byly orgány činnými v trestním řízení vyžádány a povinným správním orgánem předány, nebo zda se tak (dosud) nestalo. Námitka proto není relevantní.
- 45 Ve čtvrté žalobní námitce žalobce namítl, že v jeho případě na rozdíl od případu posuzovaného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2009 č.j. 6 As 18/2009-69 žalobce nemůže získat přístup k požadovaným informacím nahlédnutím do spisu

v rámci trestního řízení, právě proto, že žalovaný požadované informace orgánům činným v trestním řízení nepostoupil. Městský soud v Praze je přesvědčen, že namítaná okolnost nemá vliv na zákonnost postupu žalovaného při odmítnutí poskytnout žalobci požadované informace. Rozhodující je, a to ostatně také vyplývá z žalobcem odkazovaného judikátu, že poskytnuty by měly být pouze takové informace, které nijak s trestním řízením nesouvisí a nijak jej nemohou ovlivnit. Skutečnost, že v daném okamžiku tyto informace nejsou obsahem trestního spisu, nemůže být vykládána tak, že žádosti jejich poskytnutí musí být bez dalšího vyhověno i přes splnění zákonných podmínek výluky. Uvedené platí tím spíš, je-li trestní řízení teprve na počátku, jako tomu bylo v posuzovaném případě. Žalobní námitka tedy není důvodná.

- 46 V páté žalobní námitce žalobce namítl, že požadované informace jsou významné pro jeho obhajobu v trestním řízení, orgány činné v trestním řízení se však obsahem těchto informací nezabývají, proto je pro žalobce nezbytné tyto informace získat.
- 47 K této žalobní námitce Městský soud v Praze opakuje, že pro splnění podmínek ust. § 11 odst. 4 písm. a), odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím není podstatné, zda se orgány činné v trestním řízení požadovanými informacemi zabývají či nikoli, neboť zásadní je pouze to, zda se tyto informace týkající se trestního řízení, pokud by jejich poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení. Tak tomu v daném případě je, jak bylo žalovaným v napadeném rozhodnutí náležitě objasněno. Ani pátá žalobní námitka proto není důvodná.
- 48 Městský soud v Praze tedy neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, spočívalo na nesprávně zjištěném skutkovém základu a že by bylo nesprávné i po právní stránce; námitky žalobce tak nejsou důvodné. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
- 49 O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. června 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.